

MA Φ GYELŐ

A MAGYAR
FIZIKUSHALLGATÓK
EGYESÜLETÉNEK
HAVILAPJA

XIV. évfolyam, 3. szám

2004. május

IAPS-EC meeting, ICPS...

2. oldal

„Még nem teljesen biztos, hogy Coimbrában lesz 2005-ben az ICPS, de az EC véleménye mindenképp számít. Szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy láttam mindkét város előzetes programtervezetét, és mindkettőbe be van iktatva egy beach-day, tehát ilyen szempontból teljesen lényegtelen ki nyert, strandolás mindenképp lesz 2005-ben!”

Mi hun van...

3. oldal

„Sokszor hallom hogy a Mafihe nem csinál semmit. Erre most reagálni szeretnék: a Mafihe rengeteg dolgot csinál, s ha nem tudsz róla, az azért van, mert nem élsz a péntek délutáni kártyapartin kívül más közösségi életet. Ha ki akarsz netán törni...”

Égi tűnemény

7. oldal

„A jelenséget több szempontból is érdemes megfigyelni. Kora esti időpontját tekintve nagyon kedvező körülmények között következik be a fogyatkozás. Másrészt a Hold alig több mint egy nappal lesz túl pályájának földközeli pontján, így nagy korongjával szép látványt nyújt majd az érdeklődőknek.”

A nagy kékség

8-9. oldal

„...ott van a csomó elsüllyedt hajó roncsa, amibe aztán bele lehet bújni, és meg lehet csodálni, hogy mit tesz a természet egy rozsdás fémhalommal. Ha valakinek még ez az izgalom sem elég, akkor megpróbálkozhat éjszaka alámerülni, vagy a melegebb vérűek benézhetnek a jég alá.”

IAPS-EC meeting, ICPS...

Beszámoló és egyéb infók

Egy átlagos Húsvét hétfőnek indult az a nap is. Készültem vissza Pestre, de miközben a vonaton ültem, valahogy kicsúszott a dolgok irányítása a kezemből. Úgy alakult, hogy az első utam nem a koleszomba, hanem a Mafihébe vezetett, ahol ismeretlen arcok fogadtak. (Néha még én is elcsodálkozom magamon, ugyanis épeszű ember Húsvét hétfőn kerüli az egyetemet...) Az egyik lány Milla Karvonen volt, vele a CERN-kiránduláson már találkoztam, és szegény lány nem volt túl szerencsés, mert miután megérkeztek a reptérre, elhagyta az iratait, és jó pár napba került, amíg kapott útlevelet és repülőjegyet. Rajta kívül Paula Kuokkanen, Jyrki Martikainen és Hugo Paticio volt bent. Három finn és egy portugál srác. Mire észbe kaptam a Móriczon levő kocsmában ültünk, és egy helyi lakos a II. Világháborús élményeit mesélte természetesen magyarul a finneknek...

Azoknak, akik gyakran megfordulnak az irodában bizonyára feltűnt, hogy április 13-a és 16-a között új arcok jelentek meg, és sok különböző nyelven beszéltek. Finnek, portugálok, egy osztrák lány, egy görög és két szerb srác, akik az idei ICPS-t szervezik. (Gyertek minél többen!)

Az IAPS (International Association of Physics Students) a fenti két időpont között Budapesten tartotta az EC-meetingjét (Executive Committee).

Az IAPS egy olyan nemzetközi szervezet, amely az olyan, különböző országokban működő fizikushallgatói egyesületeket próbálja

összehangolni, mint amilyen a Mafihe is. Ez egy iszonyú nehéz feladat, hiszen nagyon sok ország tagja a szervezetnek, különböző nyelven beszélnek, nagyon sok érdeket kell összeegyeztetni, és ez nem egyszerű dolog.

Az IAPS egyik legfontosabb célja az ICPS, az idei CERN-hez hasonló kirándu-

lások és cserék szervezése. A 2004-es ICPS Újvidéken lesz. A szervezőcsoportból ketten jöttek el és beszámoltak a szervezés menetéről. Rendszerben zajlanak a dolgok – ahogy az a nagykönyvben meg van írva. Érdekesebb téma volt az a 2005-ös ICPS, amely Portugáliában lesz. Két város is verseng a szervezés jogáért: Coimbra és Lisszabon. Mindkét város helyi bizottságából jöttek emberek, és harcoltak az igazukért, igazi portugálos temperamentummal, amit sajnos az IAPS-elnök (Milla) egy idő után nem bírt tovább és kiűrtette a termet. A portugál egyesület elnöke kikérte az EC véleményét a kérdésben. A EC a következőt tette: kiküldte a portugálokat és kb. egy órán keresztül azt beszéltek, hogy mondjanak-e véleményt. Szavazás következett, és azt hittem, hogy végre, most már felgyorsulnak a dolgok, de tévedtem. Először titkos szavazással döntöttek arról, hogy mondanak véleményt, aztán a következő szavazással eldöntötték, hogy azt el is mondják a portugáloknak, a harmadik szavazáson pedig kiderült, hogy a többség Coimbrát javasolja. Az ember azt hinné, hogy itt a vége, de megint tévedtem. Behívták a portugálokat és megkérték őket, hogy tartsanak egy kb. öt perces beszámolót miért az ő városuk alkalmasabb helyszínnek. Előfordulhat, hogy csak én éreztem ezt feleslegesnek, miután a döntés már megszületett, vagy más is ezt gondolja?! Mindegy. A prezentációk elhangzottak többé-kevésbé angolul, bár egy-két portugál szó is belecsusszant a beszédbe, de ez maximálisan érthető is. Nem könnyű dolog kb. 10-15 fő előtt negyed óra készüléssel angolul beszélni, sőt érvelni!

Még nem teljesen biztos, hogy Coimbrában lesz 2005-ben az ICPS, de az EC véleménye mindenképp számít. Szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy láttam mindkét város előzetes programtervezetét, és mindkettőbe be van iktatva egy beach-

Az ICPS 2004 szervező bizottsága

day, tehát ilyen szempontból teljesen lényegtelen ki nyert, strandolás mindenképp lesz 2005-ben!

A nemzetközi CERN-kirándulás... Nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy ezzel a Mafihe az IAPS-on belül nagyot alkotott, és aki akar kövessen meg érte, de nagyon büszke vagyok magamra, mint főszervezőre, hogy sikerült olyanra összehozni, amilyen lett! Március 6-án este a nemzetközi bulin, ahol finnek, osztrákok, lengyelek és svájciak voltak, hihetetlenül jól éreztem magam, és jó volt végignézni az emberek arcán, mikor kb. éjfél után a nemzeti klikkek felbomlottak, és mindenki mindenkivel beszélgetett, táncolt, szórakozott.

A másik fontos dolog, ami a találkozón nem került szóba (vagy csak nem voltam ott), a cserék. Májusban hol-

land diákok, fizikushallgatók jönnek országunkba egy hétre, és szeptemberben néhány szerencsés egy hetet kint tölthet Hollandiában. Büszkén mondhatom, hogy ez a kezdeményezés, a kulturális cseraprogram, tőlünk ered – pontosabban Oroszlány Lacitól – és reméljük, hogy hosszú és gyümölcsöző jövője lesz. Ez lesz az első próbálkozásunk, de remélem, hogy rendszert tudunk csinálni belőle, és ha sikeres, sok mindenkinek lesz lehetősége egy hétre valamelyik európai országba kiutazni, és megismerkedni az ottani emberekkel és kultúrával. Ehhez természetesen az kell, hogy az utazás előtt vagy után egy hétre mi is fogadjuk a külföldieket. Az út nem kerül sokba, mivel az útiköltségeket, a biztosítás egy részét meg lehet pályázni, kint pedig családoknál leszünk elszállásolva, és kapunk ellátást is.

Végezetül néhány szó az idei ICPS-ről...

www.fizika-ns.org.yu/icps/

Ezen a honlapon mindent megtalálhattok! Augusztus 12–18 között kerül megrendezésre a konferencia viszonylag közel, Szerbia–Montenegróban, Újvidéken. A részvételi díj 130 euró (durván 35000 Ft). Például az ELTE TTK HÖK ELTE-seknek fizeti a díj 75%-át, ha tartott az illető előadást, és fellet, ha nem. Érdemes mindenkinek megkérdeznie a saját HÖK-jét, mert az ilyen rendezvényeket szokták támogatni. Ez teljes ellátást, és szállást jelent egy hétre.

Az előjelentkezés március 1. óta tart folyamatosan május 20-ig, tehát még nem késő! A részvételi díjat május 1-20. között kell befizetni.

Aki érez magában elég bátorságot, és tud vala-

mennyire angolul, elő is adhat nemzetközi hallgatóság előtt. Ehhez csak annyit kell tenni, hogy május 20-ig elküldi az absztraktját. Poszter bemutatására is van lehetőség.

Csak az útiköltséget kell állni. A programtervben az előadásokon és az étkezéseken kívül, esténként bulik is szerepelnek. Terveznek városnézést, focibajnokságot és kirándulást is. Én még nem voltam ICPS-en, de az elbeszélések alapján tudom, hogy az előadások több helyszínen folyamatosan zajlanak, és ki-ki eldöntheti mit hallgat meg. Érdemes meglátogatni az IAPS workshopokat is, ha érdeklődtek az IAPS után. Még az is előfordulhat, hogy valamelyikőtök tisztséget vállal, természetesen önkéntesen, és semmiképpen sem erőszak alkalmazása mellett azért, mert fenyegetve érzitek magatokat...

Zsom András

Mi hun van...

Tudom, úgy illik, hogy az elnök jó sokat ír, és megállás nélkül beszél. Én általában nem beszélek és írni meg még annál is ritkábban szoktam. (*Illuminált állapot-*

ban viszont énekel megállás nélkül és hangosan – tördelő megjegyzése.)

Igazi szabályerősítő kivétel vagyok... Most viszont sokak unszolására billentyűt

ragadok és pótolok. Írok és beszélek. Sokszor hallok hogy a Mafihe nem csinál semmit. Erre most reagálni szeretnék: a Mafihe rengeteg dolgot csinál, s ha nem tudsz

róla, az azért van, mert nem élsz a péntek délutáni kártyapartin kívül más közösségi életet. Ha ki akarsz netán törni, akkor végy kezdedbe egy Mafigyelőt és kapj be egy pelletet (na, ez több dolgot is jelenthet: kicsi fagyaszott hidrogén-pasztilla plazmafizikában vagy például

kis méretű paleokaki kőtűróknak). Na jó, ez utóbbi dolgot nem kell csinálni. Szóval lássuk csak a Mafigyelőt, kinyitom, lapozgatom, s lám tódul az infó, itt lesz NYIFFF, ott volt FIVE, valaki potyált CERN-be, az áltudomány elleni liga ismét csapást mért a kuruzslók hadára, Dezső meghalt, aztán később kiderült, hogy csak elutazott... Egy vagon külföldi jött Pestre, végrehajtottak, megírták a magna cartát, megszabályozták magukat, aztán hazamentek. Aztán látok itt egy konferenciát fizikus diákoknak, ráadásul közel is lesz... Én a helyekben elmennék...

Ez mind csak a Mafigyelő. Ha többre vágynál, például póló, bögre, csere, foci, netán ingyen munka, hát gyere el a Mafihébe, vagy gyere, szurkolj a Dangersnek, a Mafihe focicsapatának. Persze egyébként is bejöhetsz, bekukkanthatsz ebbe a kicsiny irodába, az ELTE északi tömbjének az egyik legotthonosabb kis lukába. Mindenkint szeretettel várunk!

Laci

Ez vagyok én, a „potyázó”, a Genfi-tó partján...

Az V. SZAK7 Nagyhét volt

Mafihe MFHB

A Magyar Fizikushallgatók Egyesülete Mérnökfizikus Helyi Bizottsága 2004. április 5-i kezdettel rendezte meg a saját, s így a Mafihe, a BME Természettudományi Kar és a BME Wigner Jenő Kollégium egyik legnagyobb szabású rendezvényét. A már hagyománnyá vált programsorozat egyaránt szól minden definíció szerinti fizikushallgatónak (fizikus, mérnökfizikus, geofizikus, fizikus-informatikus, fizikus-mérnök, fizikatanár, csillagász, meteorológus) és nem fizikushallgatóknak. Mivel a karon a matematikus hallgatókkal tanulunk ill. vagyunk együtt, a kollégiumban pedig műszaki menedzserekkel és közgazdászokkal, ezért ők látogatják leginkább az MFHB-n és az ELTE HB-n kívül a rendezvényeinket.

Hogy miről szólt nekünk ez a 7, míg más – most meg nem nevezett – egyetemeken tavaszi szünet volt?

Nagyhétfőn 0 óra 0 perckor eldőrdült a képzeletbeli startpisztoly, és megkezdődött a SZAK7-i vérfürdő. A résztvevőknek 92 óra állt a rendelkezésére, hogy elvégezzék a küldetésüket, és persze megpróbáljanak életben maradni. Ugye ismerős? Minél több jätékost kell a megadott módon kinyúvasztani, lehetőleg gyorsan. Természetesen csak miklaimagányban ér a gyilok, úgyhogy sokan még oda (!) is párosával közlekedtek, ami persze mulatságos helyzeteket hozott magával.

A nap eseményei eközben rendületlenül folytak tovább: reggel fél nyolckor már a SZAK7 feliratú lepedő is kikerült a kollégium fő homlokzatának harmadik emeletére. Aztán az emberek zöme be-

ment az egyetemre, elvégre az élet, azaz oktatás folyik tovább, attól függetlenül, hogy éppen SZAK7 van.

Este hat órakor pedig már gyülekezett az én évfolyamom és pár érdeklődő másod- és elsőéves mérnökfizikus palánta a Nagyterem előtt, hogy meghallgassa az idei aktuális modultájékoztatót. A pár szavas köszöntésem után Kertész János professzor úr (az MTA rendes tagja, BME TTK Fizikai Intézet igazgató, Elméleti Fizika Tanszék vezetője) adott egy globális áttekintést a modulválasztás felelősségéről, ki-futási lehetőségeiről, az esetleges témaváltásokról, végül a Kondenzált Anyagok Fizikája Modult mutatta be, aminek ő a modulfelelőse. Őt követte Richter Péter professzor úr (BME TTK FI Atomfizika Tanszék vezetője), aki az Optika Modul választása által kínált lehetőségeket ecsetelte és felhívta figyelmünket arra, hogy kezünkben a marsallbot, csak jól kell tudni bánni vele. A professzor úrnak külön köszönjük, hogy a projektorát is a rendelkezésünkre bocsátotta erre a programra. Ezek után már Deák Péter professzor úr (BME TTK FI Atomfizika Tanszék Anyagtudományi Kutatócsoport) is meg tudta zabolázni a rakoncátlankodó laptopját, és slide-jaival az Anyagtudományi Modul rejtelseit tárta elénk. Sükösdi Csaba tanár úr (BME TTK Nukleáris Technika Intézet igazgatóhelyettes, Nukleáris Technika Tanszék vezetője, tudományos és nemzetközi dékánhelyettes) sajnos nem ért rá ebben az időpontban, így Aszódi Attila tanár úr (BME TTK NTI igazgatóhelyettes, Oktatóreaktor Nagylaborató-

rium vezető) mutatta be a Nukleáris Technika Modult, akit elkísért Fehér Sándor tanár úr (BME TTK NTI NTT egyetemi docens) is.

Miután megtudtuk, hogy az IQ-nkat és az EQ-nkat, azaz a tudásunkat hol, milyen területeken, milyen irányokban kamatoztathatjuk, rögtön indult az IQ-HARC. A hatalmas szellemi és műveltségi vetélkedő neve még Nős Bálinttól ered, aki most doktorandusz hallgató a BME TTK NTI-ben. Az idén Homlok Renáta szervezte meg, aki egyébként az MFHB programfelelőse, a zsűrit négy bátor hallgató alkotta: Jónás Klára (BME GTK negyedéves műszaki menedzser hallgató, Demkó László (BME TTK mérnökfizikus PhD-hallgató), Rapp Ákos (BME TTK ötödéves mérnökfizikus hallgató és jómagam (BME TTK harmadéves mérnökfizikus hallgató). A hatalmas viadalt a Világ Szel csapata nyerte.

Másnap, Nagykedden jó korán keltem, mivel ebben az évben – pl. Nyakas Péter és Rapp Ákos után – engem ért a megüszteletetés, hogy megszervezhettem a Mafihe Országos Előadói Versenyt. A zsűri közös megegyezéssel Keszthelyi Tamás tanár urat, a BME TTK Dékánját választotta elnökévé (BME TTK FI Kísérleti Fizika Tsz. egyetemi docens). A zsűri további két tagja volt még Mihály György professzor úr (MTA rendes tagja, BME TTK FI igazgatóhelyettes, Fizika Tanszék vezetője) és Dávid Gyula tanár úr (ELTE TTK Atomfizika Tsz. szakoktató). A MOEV 2004. már februárban meghirdetésre került, gyűltek is a jelentkezők szépen, szám szerint he-

ten, de ahogy gyűltek, úgy el is fogytak, annyira, hogy kedden délelőtt 10 órára már csak ketten maradtak. Természetesen nem mondom azt, hogy a hét valami hű, de nagy szám lenne egy országos verseny esetében, különösen úgy, hogy mind BME-s hallgatók voltak. Sajnálom, hogy a másik három helyi bizottság részéről nem jelentkeztek, pedig a vidékiek részére még ingyen szállást is biztosított volna az MFHB. Másrészt a jelentkezési morálon kellene javítani: ha egyszer jelentkezik valaki, akkor nem a verseny előtt két-három nappal kellene visszamondani, hogy bocs, de mégsem. Többen felvetették, hogy talán a tanárszakosokat nem érjük el. Lehet, de a többi sem – ezek szerint. Remélem, hogy jövőre többen fogtok jelentkezni! Mert ez tényleg egy jó, színvonalas megméretetés lenne, de legalább 10-15 fővel kellene, hogy működjön évről évre! Dorgálásnak talán egyelőre ennyi elég lesz – úgy érzem ez is a SZAK7 beszámolójához tartozik. Térjünk vissza a két bátor versenyzőre: a zsűri egyhangú döntése alapján Udvarhelyi Anikó (BME TTK első éves mérnökfizikus hallgató) I. díjat nyert „Élni mint hal a vízben?” című előadásával, amiben a bűvárkodás fizikájáról és fiziológiájáról szólt, illetve azt vizsgálta, hogy hogyan, milyen eszközökkel és gázokkal lehet minél nagyobb mélységeket elérni. Ennek kapcsán beszélt még a folyadéklégzésről is, mint még kísérleti stádiumban lévő érdekességről, lehetőségről: tehát az ember és a mélység kapcsolata volt a téma. Az I. díj, a Mafihe jóvoltából az ICPS 2004. regisztrációs díja, ami 130 euro. Szintén a zsűri egyhangú döntése alapján Molnár Gábor (BME TTK IV. éves mérnökfizikus hallgató) III. díjat nyert „Inerciális Fúzió, avagy energiatermelés petawatt-lézerekkel” című előadásával, amiben a fúzió egy másik előállításáról, az inerciális berendezésekkel történő energiatermelésről szólt. Ebben az esetben apró pelleteteket ejtenek

a berendezésbe, amelyeket több száz lezernyalábbal világitanak meg. Az előadásban ezen berendezések felépítéséről, működéséről, valamint a pelletekben lezajló magneto-hidrodinamikai instabilitások vizsgálatáról beszélt. A III. díj az MFHB jóvoltából idén is 5000 forintos könyvutalvány volt. Az eredményhirdetés után a nemrégiben elkészült Mafihe MFHB-s bögrékkel (a feliratot Tóth Sándor számítástechnikai felelősünk hozta bögrére alkalmas formára) köszöntük meg a zsűrinek és a versenyzőknek a részvételt a versenyen. A versenyzők oklevelet kaptak helyezesükről, amit a zsűri ellátott kézjeggyel. A hallgatóság, kb. 20 fő, az MFHB által biztosított büfében csillapíthatta éhségét és szomjúságát.

Délután aztán haladtak a programok tovább, és 16 órakor a Wigner Informatikai Nyílt nap keretén belül ismerkedhettek meg az érdeklődők egy csomó számítástechnikában hasznosítható érdekesség-

gel, és a Wigner koli hálózatának felépítésével. Este 20 órától pedig egy hangulatos hűsítősen folytatódott tovább a szakmai beszélgetések, a Hátsó Udvarban. Ezzel párhuzamosan a B alagsorban activity party zajlott négy csapat részvételével.

Eljött a Nagyszerda. Reggel mindenki ment az előadásokra, gyakorlatokra, laborokra – kinek milyen elfoglaltsága volt. A nap folyamán szereztük be a hozzávalókat az esti fő attrakcióhoz: paprikás-krumpli MFHB-módra, 300 főre, azaz a BME Wigner Jenő Kollégium egész lakossága számára ingyenesen, a Kollégiumi Bizottság támogatásával. A főszakács Paráda Gábor évfolyamtársam volt, akinek ezúton szeretném megköszönni a finom, három ízben elkészített vacsorát: nemcsak nekem ízlett. Természetesen köszönjük azok segítségét is, akik előtte és utána is segítettek a rendrakásban és az előkészületekben. Gönci Baláznak és a Mafihének pedig köszönjük a bográcsokat.

Előtte 16 órától a Nagyteremben a BME TTK Hallgatói Képviselőte tartotta a HK SZCSP nevű tájékoztató beszélgetését, ahol a hallgatók mélyebben megismerkedhettek a Kari Hallgatói Képviselő munkájával. Este 20 órától a Nagyteremben sikolyverseny volt, aminek helyezettjei szintén ajándékokban részesültek. Fél 9-től pedig a koliban kettő hónapja működő hip-hop tánckar adott impozáns bemutatót, őket követték a szintén kb. két hónapja alakult aerobikosok, akiknek a bemutatója szintén elég színvonalas volt. A komoly műsorok után mindenki jóízűen evett és beszélgetett: ki az ugrálásban éhezett meg, ki annak nézésében.

Nagycsütörtökre sokan csütörtököt mondtak, már ami a vérfürdőt illeti. A nagy várakozások mellett csak eljött a nap 22. órája és fény derült a vetélkedők eredményeire. Az IQ-HARC, activity party és a vérfürdő díjazottjai is értékes ajándékokat kaptak. Gratulálunk, ügyesek voltatok! Előt-

te azonban 16 órától a BME TTK HK workshop jellegű tájékoztatót tartott a Nagyteremben. Este pedig kilenc órától ismét bemutatót tartottak a hip-hop és az aerobik lánycsapatok fiúkkal kiegészülve: a bemutató ekkor is jól sikerült.

Nagypénteken délután 17 órára gyülekeztek az emberek a Blahán, majd onnan vonultak Botka Bea (elnökünk) és Béky Bence (Mafihe számítástechnikai felelős) vezetésével a Budai-hegységbe, és látogattak meg egy barlangot, amely szintén nagy élményt nyújtott a résztvevőknek.

Aztán eljött a Nagyszombat és a Húsvét. Hát ez lett volna az V. SZAK7. Szerintem jól sikerült, de nem csak szerintem. Sok pozitív visszajelzést kaptunk/kapunk, s ígérjük, hogy jövőre még jobbra próbáljuk megcsinálni, hogy ti, te, aki szintén részt vettél a programokon, jövőre még jobban érezd magad!

KJS

Már megint az ELTE HB

-ről kéne írnom, mint elnök meg motivátor, erre motivált kedves főszerkesztő, Mazsi. Így rögtön az első sorban bosszantom egy kicsit, őt vagy az olvasószerkesztőt. Kíváncsi vagyok, mi lesz a sorsa e frappáns kis -rólnek. Elvégre azt nem tanultuk, hogy kötőjellel, toldalékkal nem kezdünk mondatot. (*Bennmaradt, de attól még elég gáz... -a szerk.*)

Mint ahogy mellébeszéléssel se cikket, legfeljebb akkor, ha nincs miről írunk, vagy nincs sokat írunk legalábbis. Bizony az előző számban elég szófukar voltam, nem részleteztem agyon, mi jót is tesz tagjaiért, értetek a Mafihe ELTE HB. Erre persze aki akarja, rávághatja, hogy persze, mert nem is tesz semmit. Sajnálom, ha így éreznék, de talán csak kevesen vannak így.

De az az igazság, hogy nem szeretném másfél oldalakban ecsetelni, hogy mennyire jó programokat szerveztünk, milyen sokat üléseztünk és töprengtünk azon, hogy hogyan szervezhetnénk még jobb programokat. Nem. Mert az ülésezés élvezeteit kizárólag azok érdemlik ki, akik ott vannak, s nem kívánom másokkal megosztani – persze kivéve a jegyzőkönyvolvasó fanatikusokat, de ez inkább valamiféle perverz élvezetet jelenthet. Nekem sosem fűlik hozzá a fogam, értesülni a döntésekről. Erre ott vannak a zh eredménylisták, de azokba is azért még lehet kis befolyása az embernek.

A programok elmesélése meg talán még kevésbé jó mulatság. Pláne ilyen összefoglaló, tabló jelleggel. Volt ez, meg ez, meg ez. Kész. Nem nekem, nekünk kéne megmondani, mit tesz a Mafihe a hallgatókért, fizikusokért, hanem nektek kellene érezni ezt. Ha az előbbi valósul meg, az valahogy nem az igazi. Nem szeretem, ha megmondják, mit gondoljak, különösen, ha azt, mit gondolok. De ennek ehhez semmi köze, úgyhogy egy huszárvágással, merész tollvonással, klaviatúra pöttyintéssel (mert ezekkel köztudomásúlag jól lehet) evezünk más vizekre. Elmondtam, mit nem szeretek, nem tartok jónak. Most viszont pont a jó fog következni.

Képzeltétek, lesz új honlap. És ezt az új honlapot (köszönjük még sokszor Vértés Dávid), fontos kapcsolattartó, teremtmény, nem is, inkább információs kapocsnak, forrásnak szánjuk. Sok jegyzettel, jegyzőkönyvvel és tényleg aktuális infóval. Nem úgy, hogy valaki elvállalta, hanem van már egy béta verzió, már csak némi dizájn szabás, fazonírozás van még hátra, meg tartalom bővítés, frissítés. Milyen kék legyen ez a rész, milyen ikonok legyenek. Satöbbi.

Egy-két számmal ezelőtt ígértem új pólókat. Itt vannak, nagy halmokban az irodában. Igen, csillagász pólók is vannak. Szerintem remekül sikerültek. (Mindenkinek köszönet, aki megvette, elvitte, elhozta, rajzolta!) Sőt mindannyiunk kedvenc focicsapatának (Dangers) meze is megérkezett, szerencsére a rajongókra is gondoltunk, néhányat többet rendeltünk, az igazi szurkolók a következő meccsre már mezben jöhetnek. S mire ez a lap megjelenik, már csak pár nap lesz hátra a Paksi Atomerőmű látogatásig, ami nagyon érdekesnek ígérkezik, bár ez nagyon reklámduma, abból meg már volt elég mára. Meglátjuk! Meg remélem egymást is, Paks után a gólyatáborban, aztán a közgyűlésen. Ott találkozunk, kellemes nyarat mindenkinek.

Sanyi

Asztro-buli

Csillagászok egymás közt

Végre elérkezett a mi életünkben is az, amit eddig csak a műegyetem-es haverja-im homályos elbeszéléseiből képzelhettem el: a szakest! Nem is akármilyen, hanem csillagászszakest. A neves alkalomra április 15-én, csütörtök este került sor, az Aloe Caféban. A fontos alkalom miatt még a BevCsill gyakorlatok is elmaradtak! (Ezúton is köszönet érte a gyakorlatvezetőknek.) Ezen felbuzdulva sosem látott tömegek özönlöttek el a kávézót, legalább negyvenfőnyi csillagász palánta zsúfolódott össze, de némi asztaltologatással (azaz a helyiség totális átrendezésé-

vel) sikerült kellemes körülményeket kialakítani. Követendő példaként említem, hogy az elsőévesek közül csak

egyetlen ember hiányzott. (Ezt csinálja utánunk egy több száz fős szak!)

A kezdeti bizonytalankodás és ismerkedés után már együttes erővel mértük fel az Aloe bőséges, de nem éppen egyetemista-barát árú itallehe-

tősségeit. Kellemes hangulatban telt az este, lehetett dartsozni, pizzázni, sörözni. Mindezt véget nem érő szóáradat kísérte, hol könnyed, hol egész mélyenszántó témákkal. Természetesen az este első felében dominált a komolyabb hangvétel, gondolatok a szakról, az egyetemről, az Életről, a Világmindenségről meg Mindenről. (Douglas Adamsnak: A Vég-ső Kérdést sajnos nem találtuk meg.) A végkifejletről és a darts-bajnok személyéről nincsenek emlékeim, részben a mindent homályba burkoló cigifüst és alkoholgőz miatt, részben, mert nem akartam elrontani az este hangulatát egy jó kis 6É-túrával.

Már csak azt szeretném tudni, mikor lesz a következő? Esetleg egy újhirdetés hétvégén, a pusztában, a távcsövek meg a táborníz mellett (hiszen csillagászok vagyunk, vagy mi)? Lenne feelingje, az biztos. Holnap nekiállok megszervezni. Esetleg holnapután.

[-laca-]

MAΦHE

Impresszum

Mafigyelő
2004. május

Főszerkesztő:
Babinszki Edit

Tördelőszerkesztő:
Zsom András

Olvasószerkesztők:
Balu, Csengeri Tímea,
Zsófi

Képszerkesztő:
Zsom András

Felelős kiadó:
Oroszlány László

Rovatvezetők:

Makrodinamika:
Balu

Most légy okos!:
Szalkay Csilla

Star-Ace:
Csengeri Timi

Szerkesztőség:

Magyar
Fizikushallgatók
Egyesülete

Cím:
1117 Budapest
Pázmány Péter
sétány 1/A.

Telefon:
372-2701

www.mafihe.hu
mafigyelo@mafihe.hu

Következő
szám lapzártá:
2004. szeptember 10.
12.00. óra

Nyomda:
OOK-Press Kft.

MAΦHE

Égi tűnemény

Teljes holdfogyatkozás

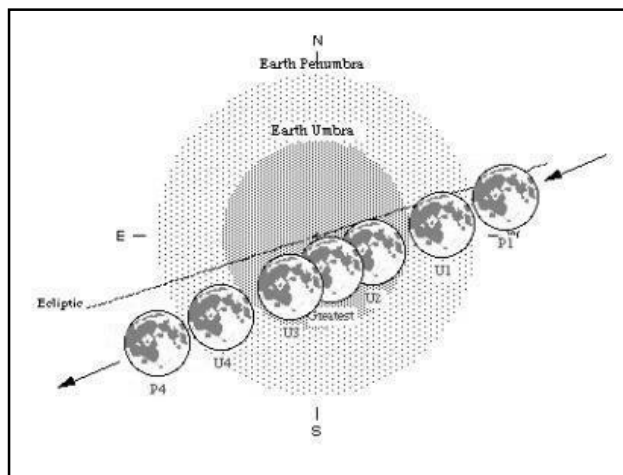
Május 4-én (ha az időjárás is kedvez) teljes holdfogyatkozásban gyönyörködhetünk. A részleges fogyatkozás 20:48-kor kezdődik (KÖZEI, NYISZ), nem sokkal napnyugta után. A teljes fogyatkozás 21:52-kor veszi kezdetét, s mintegy 76 percig élvezhetjük a látványt, egészen 23:08-ig. A Hold a Mérleg csillagképben lesz, meglehetősen csillagszegény területen.

A jelenséget több szempontból is érdemes megfigyelni. Kora esti időpontját tekintve nagyon kedvező körülmények között következik be a fogyatkozás. Másrészt a Hold alig több mint egy nappal lesz túl pályájának földközeli pontján, így nagy korongjával szép látványt nyújt majd az érdeklődőknek. Legközelebb fél év múlva, egy októberi hajnal során fog bekö-

vetkezni holdfogyatkozás, ezt követően pedig egészen 2007-ig kell majd várni.

A vörös szín árnyalataiban fürdő Holdkorong lenyűgöző látványaért a földi légkör – az umbra és a penumbra közti fényességkülönbség – felelős. Légkörünk csak a vörös színt ereszt át – ez adja a holdfogyatkozások jellegzetes vörösesbarna színet is – a szín mélysége pedig a légkör tisztaságától függ.

Fogyatkozások akkor jöhetnek létre, ha újhold (napfogyatkozás) és telihold (holdfogyatkozás) alkalmával égi kísérőnk pályája csomópontja környékén tartózkodik, azaz a Nap, a Föld és a Hold egy vonalba kerülnek. A fogyatkozások mégsem kéthetente ismétlődnek, hanem a Hold pályahajlása, valamint a csomóregresszió miatt hosszabb időközönként. A csomópontok retrográd

A Hold átvonulása a Föld árnyékán.

irányba vándorolnak az ekliptikán, amelyen egy teljes kört 18 év és 11,3 nap alatt tesznek meg. Ezt a ciklust a babiloniak után Szárosz-ciklusnak nevezzük. A Szárosz-ciklust a babiloniak feltehetően már Kr. e. 3000 évvel ismerték. A Kr. e. 8. századi feljegyzésekben hosszát 223 szinódikus hónapnak adták meg (szinódikus hónap: két azonos holdfázis között eltelt idő). Módszereik ismeretében mérésük pontossága igen meglepő: a babiloniak szerint a szinódikus hónap hossza 29,5305941 nap, a jelenlegi mérések szerint pedig ez az érték 29,5305989

nap. Látható, hogy eltérés csak az ötödik tizedes jegyben mutatkozik.

Egy Szárosz elteltével mégsem ismétlődnek pontosan a fogyatkozások. A 223 szinódikus holdhónap nem egyezik pontosan a csomópont körbejárási idejével. Emiatt megfigyelhető egy 54 éves periódus, amely elteltével ugyanaz a fogyatkozás, nagyjából ugyanazon földrajzi pont felett jelentkezik. Csak nagyjából, mert az eltérés egy gyengébb komponense miatt 54 évenként az esemény pár fokkal délebbre csúszik. Ez egy még hosszabb periódust határoz meg, a Szárosz-családot (kb. 1280 év), amely alatt a fogyatkozás szép lassan végigvándorol a Földön. A jelenlegi család a 131-es – 1427. május 10-én kezdődött egy részleges napfogyatkozással, és részleges holdfogyatkozással fejeződik be 2707. júliusában. Egy adott Szárosz alatt több napfogyatkozás (43) következik be, mint holdfogyatkozás (23), mert a Föld nagyobb átmérőjére gyakrabban vetül a Hold árnyéka, mint a Hold kisebb felületére a Földre. A Föld árnyékúpja ($d=146'$) szélesebb a Holdénál ($d=30'$), ezért kísérőnk elsötétülését a Földön mindenhol lehet látni, ahol a Hold horizont felett van.

Végh Tamás
hazireti@freemail.hu

A nagy kékség

Már megint víz...

„Jé, mi ez itt?”

Nem túl nagy merészség azt állítani, hogy szinte mindenki látta Luc Besson nagy sikerű filmjét, és mint minden ilyen után, nagyon sokan érezték, hogy ezt nekik is ki kell próbálni. Kicsit más úton, de egyszer csak én is azon kaptam magam, hogy egy búvártanfolyam padját koptatom.

Nézzük meg hát, mi is kell ahhoz, hogy az ember ezt a sportot űzze. Először is,

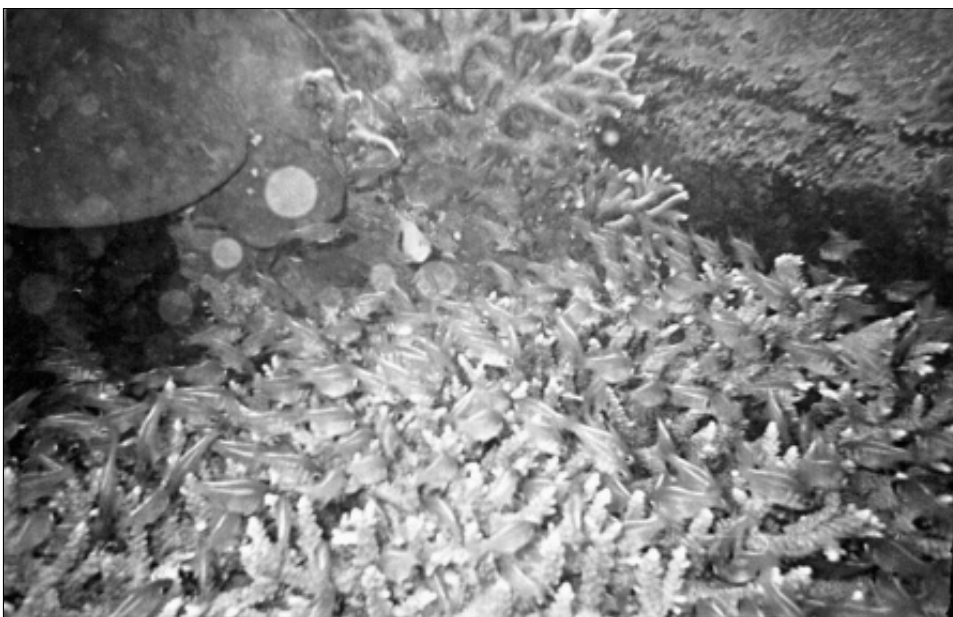
mint mindenhez, a legfontosabb az elhatározás. És ha már elhatározzuk, és benne vagyunk ebben az egyébként nagyon bonyolult műveletben, akkor tegyük meg ezt rögtön lendületből, több dologgal is. Először is döntsük el, hogy szeretnénk-e palackkal merülni, vagy csak a tüdőnkre hagyatkozunk, és a magyar búvárszleng által sznorkerezésnek nevezett csodálatos műfajt műveljük. Na

nem kell ezt az utóbbit olyan gyorsan elvetni. Először is nem kell hozzá semmiféle nagy beruházás; legalábbis egy búvárszemüveg, egy pipa és egy békatalp beszerzése elhanyagolható egy teljes levegőellátó rendszerhez képest. Másodszor ehhez nem kell engedély, így aztán olyan helyeken is könnyedén űzhető, ahol a tengerfenéken fellelhető múkincsek miatt tilos palackkal merülni. Harmadszor nem kell hozzá palackot tölteni, ami nem is olyan egyszerű dolog. És ha esetleg valakit az aggasztana, hogy nem tud így elég mélyre merülni: én sokáig mélyebbre tudtam lemenni szabadtüdővel, mint amennyire a palackos engedélyem szolt. Egy szó mint száz, gyönyörű dolgokat lehet látni így is, és valamilyen formában sokkal szabadabb az ember. Nem kell merülést tervezni, nézni az órát, hogy mikor fogy el a levegő... De ha mégis palackot fognánk, akkor

még egy jelentősen papírszagú és igen nehéz döntés áll előttünk. Ugyanis két fő oktatási- és vizsgarendszer létezik. A PADI, amit valahol az Egyesült Államokban dolgoztak ki, és így, ha valaki arrafelé akar merülni, akkor mindenképpen hasznos, valamint a CMAS, ami pedig az előző európai párja, és a jó öreg kontinens partjainál vehetjük nagyobb hasznát. Az egyéb helyeken pedig teljesen heurisztikus a helyzet. Van ahol mind a kettőt elfogadják, van ahol csak az egyiket. Általában ezt búvárbázisa válogatja, így tehát, ha valahol nem fogadják el a mienket, akkor ne keseredjünk el, hanem nézzük meg a környéken a bázisokat, mert lehet, hogy már a szomszéd is elfogadja. Na, ha ezzel mind megvolnánk, akkor már csak egy megfelelő iskolát kell találnunk. Ebből szerencsére már itthon is egyre több van, így nem jelenthet gondot a nekünk legszimpatikusabb kiválasztása.

Az oktatás három részből áll. Kezdődik egy elméleti résszel, és pár óra után ehhez jönnek az uszodai foglalkozások, ahol barátságos körülmények között lehet megszokni, hogy az ember a víz alatt is vehet a száján levegőt – viszont az orrán nem. A vége felé jönnek a nyíltvízi merülések, ahol már éles helyzetben lehet próbálgatni tudásunkat. Végül az egészet egy elméleti és egy gyakorlati vizsga zárja, és ha még az orvosi papírok is mind rendjén vannak, akkor már kezünkbe is kaptuk a „jogosítványunkat”. Ez azonban még nem jelenti, hogy most már irány a tenger, mivel a merülések szigorú szabályokhoz vannak kötve. Általában ahhoz, hogy az ember egy picivel szabadabban merüljön, sok tapasztalatra, további tanulásra és vizsgára van szüksége addig, amíg el nem éri a búvármester minősítést. De azért ne higgyük, hogy aki nem mester, az már senki. Már pár lépés után engedélyezett két hasonló szintű búvár együttes merülése egy átlagos terepen.

Nézzük meg, hogyan jutunk a víz alatt levegőhöz!

Tengeri herkentyűk

Hát az úgy kezdődik, hogy az ember hátán van egy palack. Abban van a levegő, nagy nyomáson tárolva, hogy sok férjen bele. Ebből egy első nyomáscsökkentőn keresztül jut a már csökkentett nyomású levegő a csutora szelepéhez, ami közvetlenül az ember szájánál van. Ez az egyszerű kis mechanikus szerkezet biztosítja, hogy az a levegő, amit az ember beszív, mindig olyan nyomású, mint a víz, ami épp körülvesz minket. Egy másik cső is indul az első nyomáscsökkentő után. Ez megy a mellénybe. A cél az, hogy amikor az ember merül, minél kevesebb levegőt kelljen elhasználnia. Ennek érdekében először is felvesz egy neoprén ruhát. A neoprén anyag olyan, mint ha telenyomtak volna egy gumiruhát pici buborékokkal. Ezek a légbuborékok, amik a hőszigetelést megoldják, de besegít az a víz is, ami az ember testét közvetlenül körülveszi, és nem áramlik, cserélődik. Így aztán csak egyszer kell felmelegíteni. De mivel ez a ruha tele van levegővel, az ember úszik benne a víz tetején. Ennek ellensúlyozására ólomnehezékeket köt a derekára, még hozzá pont annyit, hogy az átlagsűrűsége hasonló legyen a ruha nélkülihez. Ezek után jön a felfújható mellény.

Béka? Ember? Netán békaember?

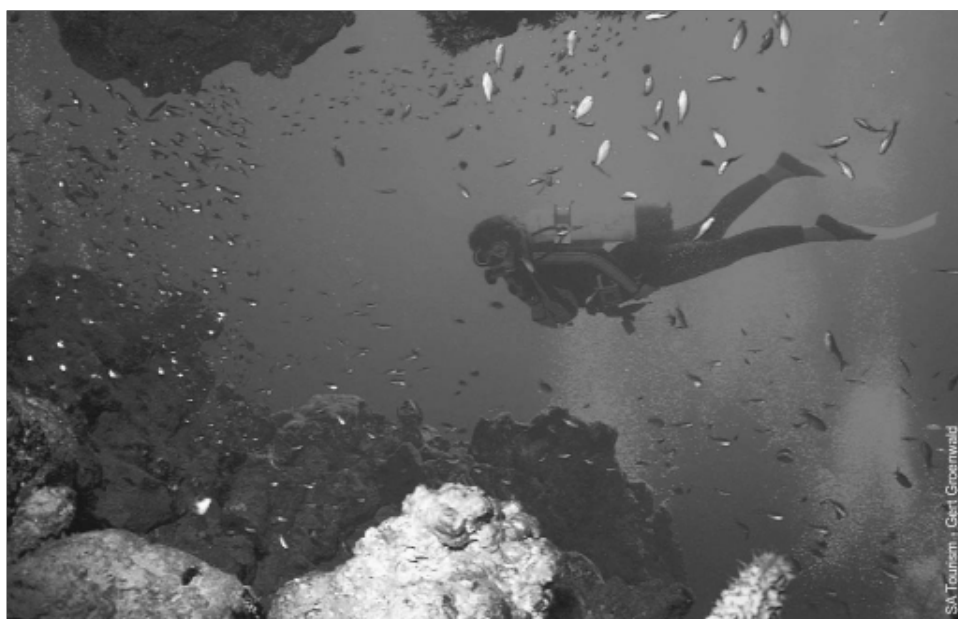
Szükség van rá, mivel egyrészt a hátán van még egy palack, másrészt ahogy nő a nyomás, a légbuborékok összemennek, és nő az átlagsűrűség. De a mellény segítségével beállítható, hogy az aktuális mélységen a bűvár éppen lebegjen. Így aztán már csak a vízintés helyváltoztatásra kell energiát és levegőt elhasználnia. Mondhatná az ember, hogy ez egy bonyolult, összetett rendszer, ami tele van hibalehetőségekkel. Nézzük például a

szelepeket. Ezek úgynevezett hibabiztos szelepek. Ez annyit tesz, hogy egyféleképpen tudnak elromlani (nagyon extrém helyzetektől eltekintve), hogy dől belőlük a levegő. Azt viszont az ember már rögtön az elején megtanulja, hogy mit kell ilyenkor tenni. Tehát ebből nagy baj nem származhat. Gyakorlatilag kizárható a csak felszerelés hibájából adódó baleset. Ahhoz, hogy baj történjen, mindig szükséges az emberi figyelmetlenség és az első

ránézésre macerásnak tűnő biztonsági előírások be nem tarása. Most hogy mindenkét elrémisztettem, nézzük meg, hogy mennyiféle helyre lehet lemerülni.

Ott vannak ugyebár a korallzátonyok és a tengerpartok. Ezek a helyek már akkor is gyönyörűek, ha az ember csak sznorizik és nézelődik. Ha valaki ilyen helyeken kis extrára vágynak, akkor lehet keresni egy megfelelő áramlatot, és azzal sodortatva lehet gyönyörködni a tengerfenékben. Ha nem tudnánk elszakadni az ember munkájától, ott van a csomó elsüllyedt hajó roncsa, amibe aztán bele lehet bújni, és meg lehet csodálni, hogy mit tesz a természet egy rozsdás fémhalommal. Ha valakinek még ez az izgalom sem elég, akkor megpróbálkozhat éjszaka alámerülni, vagy a melegebb vizek benézhetnek a jég alá. Meg lehet csodálni a magashegyi patakok fenekét, lehet próbálkozni a fotózással, és ha még mindig kevés a jóból, akkor kacérkodhatunk a merülés legnehezebb és talán legveszélyesebb fajtájával, a barlangi merüléssel. Szóval merülni mindenütt lehet, ahol csak víz van. Úgyhogy békatálpra fel, és irány a mélység!

Sipi

SA Tourism - Gert Groenwald

Nyüzgő vízalatti világ.

Szervezők az ideg- összeroppanás szélén

Tragédia, amely 2004. március 27-éről 28-ára virradóra született Szegeden, a 2. Egyetemisták Játékos Huszonnégyórás Agytornáján, az 1. EJHA szervezői által alkotott Statler & Waldorf csapat tollából.

Kórus: Ím eljövend az utolsó éjszaka, az EJHA Olimpiász előtt. Boldogok a szervezők, akiket az istenek megáldottak e pompás vetélkedő szervezésének nemes feladatával. Hosszú életet és nyugalmat adjanak nekik az istenek! Ím, Kornéliusz lép az Elméleti Physics Oszlopcsarnokába.

Kornéliusz: Már csak 2500 villámkérdés van hátra. Ha Pallasz Athéné segít és elküldi baglyát, egy fertályóra múltán megvan.

Kórus: Hírnök jó! Homlokát gondok redőzik!

Didimusz: Üdv neked, Kornéliusz! A kegyesrendiek seregétől jövök az olimpiázi elmeviadalon választott fegyvernemük hírével.

Kornéliusz: Mi az, Didimusz? Mi az?

Didimusz: Barbár téma az.

Kórus: Ó jaj! Ó jaj!

Kornéliusz: Miről beszélsz? Sötét és nyugtalan szavad.

Didimusz: Hádész sugallta témájukat: az itáliai Palladio művészete a Villa Barbaro építészete alapján.

Kórus: Ki az a Palladio? Ki az a Palladio?

Kornéliusz: Na és mi az a Villa Barbaro?

Didimusz: Szálljanak el rólad a gondok felhői, írkokok serege kutatja Alexandria könyvtárában a választ.

Kornéliusz: Nyugodtan alszik, kinek az álmát az istenek vigyázzák. Megyek, hogy a nagy rejtvény táblájának építését megtekintsem. (El)

Olivariusz (Be.): Már csak 2400 villámkérdés van hátra.

Didimusz: Ó mily remek. A múzsa megcsókolta homlokom, íme még egy kérdés, mit olyan gyorsan kell megválaszolni, mint Zeusz villama. Ez a nevető papiruszból származik. Így hangzik: „Derűs ünnepe a természet lágy ölén: eredetileg Jupiter tiszteletére rendezett szertartás.”

Kornéliusz: A legfőbb csapás, hogy elfogyott az építőanyag, és már minden papiruszbolt bezárt.

Kórus: Micsoda szívás! Micsoda szívás!

Kornéliusz: Derítsd fel hangulatom egét, úzd el róla a gondok felhőit a jó hír Zefírével!

Kórus: Oh! Vajon mi légyen az?

Didimusz: Joviális! (El)

Kórus: Húúúú! Ilyen görög szó nincs is. (Hatás-szünet.) Ó, jaj. Ó jaj! Vész hírnök közeleg, szemöldökét összevonta!

Olivariusz: Mi hír a rejtvénytábla építésén?

Kornéliusz: Halld szavam, oh Olivariusz! Az istenek nehéz szívással büntetnek minket! Az építész terve kontár, fércmunka volt!

Kórus: Micsoda szívás! Micsoda szívás!

Olivariusz: Sietve, mintha szárnyaslábú Hermész vezetne, új terveket készítünk.

Olivariusz: Megtaláltuk Alexandria könyvtárában az itáliai és a villák kapcsolatát feldolgozó nemes tekercset.

Kornéliusz: Felvidítot-tad lelkem. Kedvem éjjele, ím új hajnalra virradt.

Olivariusz: Vigyázz! Ne ragadjon el a remény törékeny vitorláhajója! Az értekezést a barbár perzsák nyelvén írták.

Kórus: (Mutatja a szívást.) Ó jaj, a sors mily kegyetlen játéka ez! Csapás csapás után éri a derék szervezőket, de ellenállnak a kétségbeesés szirénhangjainak!

Olivariusz: De ím egy ötletet plántált a Bagolyszemű Pallasz elmémbe. Fordítószolgát bérlünk kik átplántálják gyö-

nyörű nyelvünkre a barbárok szavait. Így könnyedén megszerkeszthetjük ravasz talányainkat, melyekkel szellemi csapdák hálójába ejthetjük a Kegyesrendiek seregeit. (El)

Didimusz (Be.): Halld szavam, Kornéliusz! Az istenek kegyesek hozzánk! Immár csak 2300 villámkérdés van hátra.

Kórus: Valóban nagy az istenek kegye! Két hét múlva meglesznek a villámkérdések!

Didimusz: Küldd be a Word2000-es írkokot, Mikro-szoftosz városából! A koszorús győztes oklevelét kívánom megszerkeszteni.

(Kornéliusz el. Írkok be.)

Didimusz: Írkok, a tábla keretét váltsd iónról korinthuszi stílusúra. A vész mérete a címsorban 16-os, egybeírt 14-es legyen. A sarokba Pheidiasz Gondolkodóját illesszük.

Írkok (Vár. Hatalmas gémkapcsot vesz elő. Magasra tartja, kisvártatva megszólal.) Én vagyok a Word sűgője. Egyetlen célom az ön munkájának segítése. Bármilyen problémája van, forduljon hozzám.

Didimusz: Mondom, 16-os vészőméret!

Írkok (Vár, majd újra fölemeli a gémkapcsot.): Termékünk egy sor új szolgáltatással könnyíti meg az Ön életét.

Kórus: Engedelmeskedj, szolgál, parancsolódnak!

Didimusz (ordítva): Hol lehet lelőni a sűgőt?! Takarítsd el a szemem elől!

Kórus: Ó romlott kor! A fejlődés szelleme fertőzi Ápisz szolgáját.

Írkok: Biztosan el kívánja vetni a változtatások mentését?

Kórus: Mi van? Mi van?

Didimusz (magan kívül): Igen!

(Írkok összetépi a papírt.)

Kórus: Mit tettél, Didimusz! Mit tettél Didimusz!

(Didimusz tátog, közben a kórus fűtyül. Didimusz agyonveri az írkokot, megtépi a szakállát és el.)

Olivariusz (Bejön.): Didimusz, kár volt elsietni megőrüléssed, hisz örömhírt mondtam volna néked. A perzsa papirusztekercset gigászi munkával

szép nyelvünkre fordítottuk és elkészültünk a kérdésekkel.

Kórus: Vigyázz, vigyázz az örömhírről! Im, hírnök jó, haja égnek áll!

Hírnök (Be.): A kegyesrendiek seregétől jövök. Új fegyvernemet választottak. Palladiot eldobták, és más témát jelöltek meg.

Olivariusz: ÁÁÁÁ! Az istenek...

(Kórus közbefütyül!)

Olivariusz: ...meg (ütlegetni kezd a hírnököt, dula-kodva el.)

Kórus: Jaj a rossz hír hozójának! Az őrült indulatának kelyhét im kitölti rája!

Kornéliusz (Tajtékozva be.): Ó jaj, célom az volt, hogy a nagy rejtvénytáblát rabszolgákkal jól megragasztassam, de vagy kétszázán hozzáragadtak és leszedni a tábláról nem tudom őket!

Kórus: És még 2200 vilámkérdés hátravan!

Kornéliusz: Még annyi?! (Haját tépi, őrülsi jelenet, el.)

Kórus: Ó boldogtalan és istentelen az, ki a nappalt és éjt egybegyúrni akarván az isteni rendre tör és 24 órás versengést szervez! Az örök olimposziak méltán büntetik őket és elméjükre az őrület szürke ködét borítják, miként a felhők takarják az istenek lakhelyét. Legyen ez tanulság a bölcsőbb utóknak: mind bolond az, ki EJHA-t szervez!

(Nagy tábla ereszkedik a színpad elé, felírata: Most következik a Deus ex machina.)

Dionüszosz hangja: Bünteti a nyavalya!

Kórus: Ó dicső isten! Ó dicső Dionüszosz! Mily kedves a te hangod! Jöjj és édesítsd meg napjaink!

Dionüszosz hangja: Bünteti a nyavalya! Vígadjanak csak a halandók szüntelen. Feledtető mámort bocsátok hát a szervezőkre, hogy holnap a Rózsaujjú Hajnallal ébredve versenyük sikeres legyen.

Kórus: Ó dicső isten! Ó dicső Dionüszosz! Mily csodás a te hatalmad! Ismét bebizonyítod, hogy egy bolond százat csinál!

*Sok (talán túl sok) villámkérdés Tímár György: Nevető Lexikon című művén alapult.

Vége

Ikrek

Megint anyós!

Ezen a héten két egymáshoz kapcsolódó feladvány kitöltése vár rád. Az ábrába írandó szavakhoz adok meghatározásokat, de ezeket összekevertem, így neked kell eldöntened, melyik megjelölés melyik ábrára vonatkozik. Ha jól fejtet meg a rejtvényeket, akkor a zárójelben lévő számmal jelzett négyzetekbe kerülő betűket összeolvasva egy vicc végét kapod.

Az anyós már hónapok óta vendégeskedik a gyerekeknél. Egy este azt kérdezi a vejétől:

– Mondd, van itt nálatok még olyan könyv, amit nem olvastam?

Mire a vő:

Vízszintes:

1. Sivatagi állaton ülő – hevesen hulló csapadék. 8. Televíziós csapat – létezem. 9.-ről – légzemű anyag. 10. Mező – álcárész! 11. Pénzt szór – kevert égvv! 12. Lány – betegség ismertetője. 14. Idegen levegő – sör (argó). 15. Zamat – Norvégia, Németország autójale. 16. Azonos betűk – Lengyelország autójale. 18. Tisztító – afrikai ország. 19. Visszafelé férfinév – megjegyzés jelzője lehet. 21. Zuha-

nás – erősen szeretne. 22. Sző – Ilona becézve.

Függőleges:

1. Föld felületét ábrázoló rajz – kosárra dob. 2. Idomnak két, nem szemközti oldalát összekötő egyenes – meg tud fogni. 3. Szántás – szállításra használt sós vízre. 4. Spanyolország, Kam-bodzsa autójale – Ny-szibériai folyó. 5. Izmos – kis állat. 6. Alóla közepén! – hosszú, keskeny vonalban húzódó, környezetétől elkülönülő alakzat. 7. Ruhát cserélhetjük itt – fiatal rőtvd. 11. Kutat – vadászatra kiképzett kutya-fajta. 13. Elszed – hihetetlen. 15. Házállat – pusztító. 17. Figyel – kis házikó. 20. Visszafelé rangjelző szó – betű kiejtve.

A megoldást a megjelenéstől számított harmadik hét végéig lehet elküldeni (e-mail cím: mafirejtveny@freemail.hu).

Szalkay Csilla

1	2	3 (18)	4		5	6	7
8					9		
10				11			
12		(17)		13 (12)		(2)	
		14				15	
16	17		18				
	19	20					
21 (15)					22		

1	2	3	4		5 (13)	6	7
8					9		
10				11 (8)			(6)
12			13				
		14 (9)				15 (14)	(20)
16	17		18		(10)	(7)	
	19 (11)	20					
21					22		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)

Ez itt a reklám helye...

Póló-hírek

Megérkeztek a CERN-túra részt-
vevőinek pólói!

Újdonság:
csillagász-pólók!!!
És persze minden más
is van!

Mafihéseknek:
600Ft/darab

Mafihe-MFHB-s bögrék

Már kaphatók MFHB-s bögrék.
Kék, fehér és fekete színben.
Rendelni lehet a Mafihe irodá-
ban vagy a nagkar@wigner.
bme.hu címen. Az ára Mafihe
tagoknak: 400 HUF, nem
Mafihe tagoknak: 500 HUF.

Kellemes kortyolgatást!

Valaki
rakjon rendet
nálunk! Nagy a rum-
li. Előre is
köszönjük!
Jelentkezni lehet
személyesen a
Mafihe
Irodában.

ICPS 2004.
augusztus 12 – 18.
Újvidék
Jelentkezzetek!

Évközi
Mafihe közgyűlés
Május közepén
az ELTE Teraszán!
Figyeljétek a
listákat!

Ha még nem
vetted volna ész-
re, megjelent a
Mafigyelő!
A következő
számba már te is
írhatsz!
mafigyelo@mafihe.hu

*Hol van
Dezső???*